

Arrest

nr. 139 828 van 27 februari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 17 september 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 augustus 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M.-C. FRERE en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn, afkomstig uit Grozny, gelegen in de Tsjetsjeense Republiek, Russische Federatie. U woonde er samen met uw echtgenote, L. E. (...) (OV (...)).

Vanaf 2005 of 2006 schreef u artikels waarin u de geschiedenis en pijn van het Tsjetsjeense volk trachtte te verwoorden. Vijf keer verscheen er een artikel van u in de Tsjetsjeense krant Molodezhnaya Smena, waarin u sprak over de deportatie van Tsjetsjenen onder Stalin. In 2008 verscheen uw laatste artikel. Zowel in deze periode als in de periode erna werden er geregeld identiteitscontroles uitgevoerd bij u thuis. Eén à twee keer ontstond hierbij een handgemeen. In juli of augustus 2012 vond er een

incident plaats waarbij enkele familieleden van u betrokken waren. In het dorp Chiri-yurt was er een ruzie ontstaan tussen een neef van uw vader (een taxichauffeur) en een militair die hem wilde dwingen extra standgeld te betalen. Bij deze ruzie werd de neef van uw vader ernstig geslagen. Hierop verzamelden leden van uw familie zich voor het politiekantoor om een verklaring te eisen; u was daar niet bij aanwezig. Er ontstond een hevige woordenwisseling die escaleerde toen het hoofd van de lokale politie zijn wapen trok en enkele schoten afvuurde. Hierbij raakten twee mensen gewond. Uiteindelijk werden drie leden van uw familie, waaronder uw oom S. (...), meegenomen naar de ROVD van Shali. Wat er precies met hen gebeurd is, weet niemand maar in dergelijke plaatsen worden mensen gefolterd. Uiteindelijk werd er een akkoord gevonden en de drie werden dezelfde avond vrijgelaten. Uw oom S. (...) gaf u de schuld van zijn arrestatie. Hij vertelde u dat hij zelf met u zou afrekenen als u niet zou stoppen met schrijven. Toen u hem uitlegde dat u al niet meer had geschreven sinds 2008, geloofde hij u niet. Twee weken later werden de interne paspoorten van u en uw echtgenote ingehouden bij een controle. Uiteindelijk besloot u het land te verlaten. Via kennissen regelde u nieuwe interne paspoorten, waarna u internationale paspoorten aanvroeg.

Op 26 oktober 2012 vertrokken jullie per trein uit Tsjetsjenië richting Polen, waar jullie op 30 oktober 2012 arriveerden en asiel aanvroegen. Jullie reisden direct verder naar België, waar jullie asiel aanvroegen op 5 november 2012. De Dienst Vreemdelingenzaken nam inzake deze aanvraag op 7 maart 2013 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater) omdat er werd geoordeeld dat de Poolse autoriteiten onder de Dublin-reglementering verantwoordelijk waren voor de behandeling van uw aanvraag. U en uw echtgenote bleven in België en vroegen een tweede maal asiel aan op 28 mei 2014. Het Commissariaat-generaal besloot deze meervoudige asielaanvraag in overweging te nemen op 18 juni 2014.

Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legt u de volgende documenten neer: de interne paspoorten van u en uw echtgenote, jullie huwelijksakte, de geboorteaktes van uw twee kinderen, uw diploma, een attest van uw werk voor de krant Molodezhnaya Smena en een artikel, door u geschreven, uit deze krant.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U gaf voor het Commissariaat-generaal aan dat u bij een eventuele terugkeer uw familie en de autoriteiten in Tsjetsjenië vreest omwille van de artikels die u hebt geschreven in de krant Molodezhnaya Smena. (CGVS d.d.11/07/2014, p.10) In deze artikels trachtte u de geschiedenis en pijn van het Tsjetsjeense volk te verwoorden. (CGVS, p.10) Personen die openbaar kritiek uiten op het regime en de situatie in de republiek, worden in het oog gehouden. (CGVS, p.12) Zo werd u sinds u voor de krant schreef regelmatig onderworpen aan identiteitscontroles, zowel bij u thuis als op straat. (CGVS, p.11-12) Nadat leden van uw familie in conflict waren gekomen met de ordediensten in juli of augustus 2012, verweten zij u de oorzaak te zijn van hun problemen. (CGVS, p. p.19, 20)

Wat betreft de autoriteiten stelde u te vrezen dat u bij een eventuele terugkeer gearresteerd zou worden. (CGVS, p.22) U maakt dit evenwel niet aannemelijk.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u voor uw vertrek uit Tsjetsjenië nooit gearresteerd werd. (CGVS, p.22) Daarnaast maakte u geen melding van andere, ernstige problemen omwille van het feit dat u soms krantenartikelen schreef. U maakte enkel melding van een incident in Chiri-yurt in 2012 (zie infra) waarbij u zelf niet in aanraking kwam met de autoriteiten, en van identiteitscontroles waaraan u onderworpen werd en die één of twee keer zouden zijn geëindigd in een handgemeen (CGVS, p.14, 15, 16). Bij deze controles zou men nooit gerefereerd hebben naar hetgeen u vroeger had geschreven. (CGVS, p.16) U kon evenmin zeggen met welk doel deze controles gehouden werden, zelfs nadat u gestopt was met schrijven. (CGVS, p.15) Gelet op het feit dat u al sinds 2008 gestopt zou zijn met het schrijven van artikels; gelet op het feit dat u pas in oktober 2012 vertrokken bent uit Tsjetsjenië; en gelet

op het feit dat u tot uw vertrek niet ernstig was geviseerd door de autoriteiten; kan er bezwaarlijk besloten worden dat de door u verklaarde vrees aannemelijk is.

Bovendien overtuigden uw verklaringen aangaande de gronden voor deze vrees om gearresteerd te worden, evenmin. Gevraagd waarom u gearresteerd zou worden, verwees u naar de werknemers bij het Huis van de Media (i.e. de medewerkers van de krant) die nu zouden weten over welke thema's u eigenlijk wilde schrijven en wat uw overtuigingen zijn. (CGVS, p.22) Dit overtuigt geenszins. U stopte immers met werken voor Molodezhnaya Smena in 2008, zijnde ongeveer vier jaar voor uw vertrek uit Tsjetsjenië. Indien zij werkelijk op de hoogte zouden zijn van uw overtuigingen en uw intenties, kan bijgevolg aangenomen worden dat zij deze reeds in 2008 (of eerder) kenden. De vraag rijst dan ook waarom dit heden wel een aanleiding zou vormen om u te arresteren, terwijl u voor uw vertrek geen dergelijke problemen zou hebben gekend met de autoriteiten. Toen u werd tegengeworpen dat men in het Huis van de Media allicht al veel langer uw ideeën kende, verwees u naar het feit dat u nu een "officiële vluchteling" bent in Europa. (CGVS, p.22) U verklaart hiermee evenwel niet waarom u nu, in tegenstelling tot voor uw vertrek, wel ernstige problemen zou kennen met de autoriteiten.

U verklaarde voorts dat u enkel voor de krant Molodezhnaya Smena schreef en er slechts vijf artikels van u verschenen in deze krant. (CGVS, p.7, 11) Uit uw verklaringen blijkt dat Molodezhnaya Smena een regeringsgetrouwe krant is, waarin artikels die een kritische houding ten overstaan van de autoriteiten verwoorden, niet kunnen verschijnen. (CGVS, p.7) Uw keuze voor deze krant bleek eerder toevallig te zijn, daar u aangaf dat u naar deze krant stapte met uw artikels omdat een vriend van de universiteit destijds in deze krant een dankartikel had willen publiceren en u toen meegegaan was met hem. (CGVS, p.11) De gepubliceerde artikels van uw hand zouden allen over de deportatie van de Tsjetsjenen onder Stalin gehandeld hebben. U gaf zelf aan dat deze nog geredigeerd werden alvorens ze gepubliceerd werden. (CGVS, p.12) U gaf aan dat andere artikels van u (over incidenten in de stad) geweigerd werden door de krant omdat de redactie vond dat de media positieve berichten moest overbrengen aan de bevolking; nog andere artikels vernietigde u zelf of gaf u enkel aan vrienden. (CGVS, p.12) Nergens blijkt dat u deze artikels via andere kanalen verspreidde onder het brede publiek. Zo werkte u niet voor andere kranten (supra) en verspreidde u geen artikels via het internet (CGVS, p.16). Voorts dient opgemerkt te worden dat u voor uw vertrek in 2012 nog niet over gevoelige actuele onderwerpen – u vermeldde de onwettigheid, illegale daden van de overheid en ontvoeringen in Tsjetsjenië (CGVS, p.12) – had geschreven. U zou dit enkel van plan geweest zijn. (CGVS, p.12-13) Ten slotte dient nog opgemerkt te worden dat de reden die u gaf voor het feit dat u in 2008 gestopt was – u stelde dat u niet geloofde dat wat u schreef invloed had op de mensen (CGVS, p.14) – bezwaarlijk te rijmen valt met uw stelling dat u denkt dat uw "schrijverscarrière" nog moet beginnen (CGVS, p.13). Een dergelijke houding en dergelijke handelingen voor uw vertrek uit Tsjetsjenië wijzen geenszins op een reële intentie om publiekelijk de autoriteiten te bekritisieren, noch dat de autoriteiten u als een (uitgesproken) criticus zouden beschouwen.

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat u uw verklaringen aangaande de periode dat u voor Molodezhnaya Smena hebt gewerkt niet stroken met het door u aangebracht attest, opgesteld door de hoofdredactrice ervan. Hoewel u verklaarde dat u sinds 2005 of 2006 tot 2008 voor deze krant had geschreven (CGVS, p.10), stelt het in mei 2008 opgestelde attest dat u pas sinds januari 2007 voor hen begon te schrijven. Gevraagd om een verklaring, stelde u dat de hoofdredactrice dat zo had genoteerd omdat ze schrik had gehad om toe te geven dat u met hen samenwerkte. (CGVS, p.24) Dit overtuigt geenszins. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het weinig aannemelijk is dat de redactie überhaupt een dergelijk attest met daarin de melding dat u voor deze krant werkte (zij het voor een kortere periode dan u zelf beweert) zou afleveren indien het loutere feit dat u met hen had samengewerkt voldoende zou zijn geweest om een situatie te creëren waarvoor de redactie schrik had. Bovendien schreef u, afgaand op het door u neergelegde krantenartikel (zie document 8), onder uw eigen naam, waardoor het automatisch in het openbaar gekend was dat u artikels schreef. Het feit dat u voor de krant werkte en de periode waarin u dit deed, kunnen dan ook bezwaarlijk als een 'geheim' beschouwd worden. Deze vaststellingen in verband met dit attest en uw verklaringen daarrond doen ernstige twijfels rijzen over de door u verklaarde periode waarin u artikels voor de krant zou hebben geschreven, en bij uitbreiding ook bij de aannemelijkheid van uw relaas.

Gelet op het voorgaande, dient dan ook te worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u werkelijk een criticus van de autoriteiten zou zijn geweest in Tsjetsjenië, noch dat u als zodanig beschouwd zou zijn of zou worden door de autoriteiten.

Wat betreft de vrees voor uw familie, dewelke u ook verbond aan de door u geschreven artikels (CGVS, p.10, 20-21), dient opgemerkt te worden dat ook in deze uw verklaringen geenszins aannemelijk zijn.

Vooreerst dient te worden gewezen op een ernstige inconsistentie in uw verklaringen, aangezien u aanvankelijk aangaf zowel uw familie als de autoriteiten te vrezen bij een eventuele terugkeer (CGVS, p.10) maar later dan weer stelde dat u uw familie niet vreest en enkel een vrees ten aanzien van de

autoriteiten koestert (CGVS, p.22). Een dergelijke discrepantie in uw opeenvolgende verklaringen ondermijnt reeds in ernstige mate de door u verklaarde vrees voor uw familie.

Deze vermeende vrees voor uw familie wordt verder ondergraven door de volgende vaststellingen: Uit uw verklaringen blijkt dat een incident in Chiri-yurt in juli of augustus 2012, waarbij leden van uw familie betrokken waren, aan de basis zou liggen van uw vrees voor uw familie. Gevraagd wanneer uw familie problemen kende omwille van u, verwees u immers naar dat incident. (CGVS, p.16) Uw oom S. (...), die die dag meegenomen zou zijn naar de ROVD van Shali, zou u na zijn vrijlating gezegd hebben dat hij zelf met u zou "afrekenen" als u niet zou stoppen met het schrijven van artikels, en dat hij geen problemen wilde omwille van u. (CGVS, p.18, 20) U kon evenwel niet aannemelijk maken waarom hij hetgeen hem (en de anderen) was overkomen die dag verbond met uw activiteiten. Ten eerste blijkt uit uw verklaringen dat uw familie voordien nooit problemen had gekend omwille van u. (CGVS, p.20) Daarnaast blijkt uit uw beschrijving van de gebeurtenissen in Chiri-yurt nergens dat er enig verband zou zijn met uw activiteiten. De aanleiding voor de gebeurtenissen zou een ruzie tussen een militair en een familielid van u geweest zijn, die later zou zijn geëscaleerd tot een conflict tussen de familie en de ordediensten. Het zou naar aanleiding hiervan geweest zijn dat uw oom uiteindelijk samen met twee anderen naar de ROVD in Shali zou zijn gebracht. (CGVS, p.17) Ten derde zou men bij de ROVD in Shali nooit uw naam genoemd hebben tijdens de detentie van uw familieleden. (CGVS, p.20) En ten slotte kon u zelf geen aannemelijke verklaring bieden voor het feit dat uw oom u verantwoordelijk zou hebben gehouden terwijl de oorzaak elders lag. (CGVS, p.18) Het feit dat u reeds sinds 2008 gestopt zou zijn met het schrijven van artikels, terwijl de gebeurtenissen in Chiri-yurt plaatsvonden in 2012 maakt het nog minder aannemelijk dat uw oom u de schuld zou geven voor deze gebeurtenissen. Het is in deze optiek eveneens onaannemelijk dat u uw oom niet zou hebben gevraagd waarom hij u niet zou hebben geloofd toen u hem zou hebben verteld dat u sinds 2008 niet meer schreef (CGVS, p.21).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, kan er niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Volledigheidshalve wordt hierbij nog opgemerkt dat u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal minstens de indruk wekte dat er nog andere redenen voor uw vertrek uit Tsjetsjenië waren. U wilde hier evenwel niet op ingaan. U maakte evenmin gebruik van de mogelijkheid die u werd geboden om binnen een bepaalde termijn een bijkomende schriftelijke verklaring over te maken aan het Commissariaat-generaal. (CGVS, p.21-22, 23) Het Commissariaat-generaal kan bij de beoordeling van het risico op vervolging of het lijden van ernstige schade enkel rekening houden met de door u aangebrachte elementen en gegevens waarover het zelf beschikt. Het is de verantwoordelijkheid van de asielzoeker om alle gegevens die relevant kunnen zijn voor de beoordeling van het risico kenbaar te maken.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten vermogen niet om de eerder gedane vaststellingen te wijzigen. De interne paspoorten van u en uw echtgenote, jullie huwelijksakte, de geboorteaktes van de kinderen en de kopie van uw diploma bevatten enkel gegevens betreffende jullie persoon die door mij niet in twijfel getrokken worden. Het door u neergelegde artikel van uw hand (op 29 maart 2008 verschenen in de krant Molodezhnaya Smena en waarin u schrijft over het tanende respect voor de ouderen in de Tsjetsjeense maatschappij – dit artikel omvat voor alle duidelijkheid geen kritiek op president Kadyrov of op de autoriteiten van uw land, zie vertaling document 8) toont enkel aan dat u één keer een artikel hebt geschreven. Dit wordt door mij niet betwist. Het toont evenwel niet aan dat u gedurende langere periode voor deze krant hebt gewerkt, noch dat u omwille van het schrijven van artikels problemen zou hebben gekend of zou kennen bij een eventuele terugkeer. Wat betreft het attest van T.D.Y. (...), hoofdredacteur van Molodezhnaya Smena, dient verwezen te worden naar de eerder gedane vaststellingen. Bovendien blijkt ook uit dit attest niet dat u problemen zou hebben gekend of zou kunnen kennen bij een eventuele terugkeer omwille van uw werk voor de krant.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1 van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, § 2, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

2.2.1. Artikel 48 van de vreemdelingenwet bepaalt: *"Kan als vluchteling worden erkend de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die te dien einde gesteld worden door de internationale overeenkomsten die België binden"*. Artikel 48/2 bepaalt: *"Kan als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming worden erkend, de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden"*. Verzoekende partijen beargumenteren niet *in concreto* hoe voornoemde, algemeen geformuleerde artikelen door de bestreden beslissingen zouden zijn geschonden zodat de schending ervan niet dienstig wordt aangevoerd.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4.1. In hun verzoekschrift bevestigen verzoekende partijen dat eerste verzoekende partij inderdaad nooit is gearresteerd, maar evenwel werden haar familieleden wel gearresteerd. Het is na dit incident

dat zij besloten hebben hun land van herkomst te verlaten, gezien het niet verstandig was daar te blijven. Hoewel eerste verzoekende partij zelf niet gearresteerd werd, dient er evenwel op te worden gewezen dat er steeds identiteitscontroles en woonstcontroles plaatsvonden bij haar. Omwille van deze controles is eerste verzoekende partij gestopt met schrijven. Evenwel bleven de controles wanneer zij gestopt was met schrijven, verdergaan. Eerste verzoekende partij voelde zich hierdoor voortdurend geïntimideerd en zij kreeg de indruk steeds in de gaten te worden gehouden. Verder stellen verzoekende partijen dat, hoewel de artikels van eerste verzoekende partij niet expliciet kritiek uitten op de huidige regering, de artikels wel handelden over het lijden van het Tsjetsjeense volk en over het feit dat zij onder Stalin werden gedeporteerd. Eerste verzoekende partij is aldus gekend als iemand die het opneemt voor het Tsjetsjeense volk. De artikels werden overigens eerst geredigeerd vooraleer zij gepubliceerd werden. Andere artikels werden zelfs niet gepubliceerd. Derhalve weet ook de redactie van de krant hoe eerste verzoekende partij denkt over de situatie. Eerste verzoekende partij toont dan ook wel degelijk aan dat zij geïntimideerd wordt. Daarnaast halen verzoekende partijen nog aan dat eerste verzoekende partij niet weet hoe het komt dat in het attest opgesteld door de hoofdredactrice van de krant de datum verkeerd vermeld is inzake wanneer zij voor de krant is beginnen schrijven. Ten slotte stellen verzoekende partijen nog dat eerste verzoekende partij heeft aangegeven dat zij de autoriteiten vreest, maar dat zij na het incident met haar familie heeft besloten dat zij het land diende te verlaten. Eerste verzoekende partij onderging al jaren de controles door de autoriteiten, maar toen haar familieleden gearresteerd werden en haar ervan beschuldigden dat het omwille van haar activiteiten was dat haar familie in een slecht daglicht stond bij de autoriteiten, kon zij de situatie niet langer aan. Eerste verzoekende partij vreesde dat de controles zouden verdergaan en dat zij gearresteerd zou worden.

2.2.4.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partijen, in een poging de motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen, blijven steken in loutere vergoelijkningen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissingen afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissingen te weerleggen.

2.2.5. Daar waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift opmerken dat de “COI Focus: Tsjetsjenië – Veiligheidssituatie” van 24 juni 2013 (administratief dossier, stuk 14, deel 1) vermeldt dat personen die openlijk kritiek voeren op de regering in het bijzonder het slachtoffer worden van grove mensenrechtenschendingen, wijst de Raad er evenwel op dat de loutere verwijzing naar de algemene toestand in hun land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partijen in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partijen blijven hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.2.6. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partijen geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan hen de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissingen heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partijen, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partijen dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissingen motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt: “Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen

de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.”

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen voormelde motivering ongemoeid laten, waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT